

ELLI JA MAIJALIISA AUTERISEN RAHASTO

Kulttuurin ja teollisuuden kaksi vaikutusvaltaista naista

Rahasto perustuu kustannustoimittaja Maijaliisa Auterisen (18.5.1909–13.8.2008) testamenttilahjoitukseen ja kunnioittaa nimessään muistoa myös hänen sisarestaan, diplomi-insinööri Elli Auterisesta (4.2.1917–16.3.2000). Rahasto edistää suomen kielen käyttöä, kirjoittamista ja opetusta.

Elli ja Maijaliisa Auterisen vanhemmat olivat ensyklopedisti Lauri Juhana Hendell (vuodesta 1935 Hendell-Auterinen) ja Matilda Louise (Liisi) Donner. Perheessä oli seitsemän lasta, joista Maijaliisa oli toiseksi vanhin. Äidin kuoltua 1923 Maijaliisa vanhimpana tyttärenä otti vain 14-vuotiaana vastuun nuoremmista sisaruksistaan, kolmesta veljestään ja kahdesta sisarestaan.

Maijaliisa Auterinen pääsi ylioppilaaksi Helsingin Suomalaisesta Yhteiskoulusta 1927 ja valmistui filosofian kandidaatiksi Helsingin yliopistosta 1934. Seuraavana vuonna hän aloitti pitkän työuransa Otavassa, aluksi kielentarkastajana ja korrehtuurinvalvojana. Sota-aikana hän valvoi myös toimituksellista tuotantoprosessia. Nainen johtajana oli harvinaista, mutta Otavassa hänen vaikutusvaltansa hyväksyttiin.

Maijaliisa Auterinen oli arvostettu myös suomentajana. Hänen suomennoksiaan ovat muun muassa Margaret Mitchellin Tuulen viemää 1–2 (1937–38), Albert Camus'n Putoaminen (1957) ja Jean-Paul Sartren Muuri (1966).

Työuransa päätteeksi Maijaliisa Auterinen kokosi viidessä vuodessa Otavan historiallisen aineiston arkistoksi. Hänen tietomääränsä oli valtava, ja nuoret kustannustoimittajat kunnioittivat häntä suuresti. Hän seurasi suomen kielen kehitystä ja oli huolissaan oikeakielisyyden rapautumisesta.

Suomen kumiteollisuuden kehittäjäksi mainittu Elli Auterinen valmistui diplomi-insinööriksi 1943. Hän työskenteli

Maijaliisa (vas.) ja Elli Auterinen. Kuuvat: Iltalehti/arkisto

aluksi Keravalla Suomen Gummitehdas Oy:n, myöhemmin Nokian Kumiteollisuuden Savion, tehtaalla laboratorionsinööriksi. Hänet tunnettiin aktiivisuudestaan paitsi tehtaalla, myös paikkakunnan asioissa.

Vuonna 1958 Elli Auterinen siirtyi Helsinkiin Nokian Kumiteollisuuden Keskuslaboratorioon. Siellä hän vaikutti teknisen osaston päällikkönä keskeisesti tekniikan sekä rengas-, kaapeli- ja jalkinekumitutkimuksen piirissä lähes kaksikymmentä vuotta. Hän hoiti ansiokkaasti tiedonvaihtoa Kumiteollisuuden eri tehtaiden välillä sekä yhteydenpitoa koti- ja ulkomaisiin tutkimuslaitoksiin.

Elli Auterinen oli työelämässä ihmisläheinen, vastuuntuntoinen, avulias ja sitkeä, mutta oli samalla vaativa esimies. Hänet luettiin aikanaan Suomen teollisuuden vaikutusvaltaisten naisten joukkoon, ja hän kirjoitti artikkeleita Nokian Kumiviestiin sekä kumialan julkaisuihin. Hän pyrki aina täydellisyyteen mutta piti huolta, että alaa syvällisesti tuntemattomienkin oli helppo lukea hänen tekstejään.

Osuuskunta Sigillum/Seija A. Niemi

SUOMEN KULTTUURIRAHASTON tehtävä on suomalaiskansallisen henkisen ja taloudellisen viljelyn vaaliminen ja kehittäminen. Kulttuurirahasto muodostuu Säätiöstä (perustettu 1939) ja Kannatusyhdistyksestä (perustettu 1937). Säätiön sisällä toimii keskusrahasto ja 17 maakuntarahastoa. Kulttuurirahasto jakaa apurahoja ja palkintoja tieteen ja taiteen tekijöille sekä kulttuurielämän eri aloille toimiville henkilöille ja yhteisöille. Apurahojen ohella Kulttuurirahastolla on myös omaa kulttuuritoimintaa. Lisätietoa www.skr.fi.